

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๓๓/๒๕๖๐
คดีหมายเลขแดงที่ สน. ๔๔/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๖ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	นายยุทธวีร์ จรุงศรี	ผู้ฟ้องคดี
	เทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ ๑	
	นายกเทศมนตรีเมืองลัดหลวง ที่ ๒ ผู้อำนวยการกองคลัง ที่ ๓	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำ ที่ บ. ๑๗๖/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ บ. ๒๒๐/๒๕๕๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่ง สันทนาการ ๖๖ กองการศึกษา สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญา ยืมเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในโครงการแข่งขันกีฬาโรงเรียน เยาวชน และหรือประชาชน ประจำปี ๒๕๕๖ ระหว่างวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ (เริ่มการ แข่งขันตั้งแต่วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๖) ตามสัญญาเลขที่ ๑๔๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ รับเงินยืมเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๖

/ครบกำหนด...

ครบกำหนดส่งคืนเงินในวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแทนผู้อำนวยการกองการศึกษาในการจัดกิจกรรมโครงการแข่งขันกีฬาโรงเรียน เยาวชน และหรือประชาชน ประจำปี ๒๕๕๖ ระหว่างวันที่ ๗ กรกฎาคม ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ ที่ได้ตั้งงบประมาณไว้ ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำเอกสารขออนุมัติยืมเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายโครงการดังกล่าว และทำสัญญายืมเงินเลขที่ ๑๔๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ เป็นเงิน ๑,๒๑๑,๒๘๕ บาท หลังเสร็จสิ้นโครงการเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำเอกสารการส่งใช้เงินยืมแต่เกิดความล่าช้าเนื่องจากเอกสารของกรมการตัดสินใจไม่ครบถ้วน จึงไม่สามารถส่งใช้เงินยืมได้ตามกำหนดเวลาซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบโดยตลอด ผู้ฟ้องคดีได้ส่งใช้เงินยืมรวมทั้งเงินเหลือจ่าย จำนวน ๒,๐๐๐ บาท โดยเสนอต่อผู้อำนวยการกองการศึกษาเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่ผู้อำนวยการกองการศึกษาไม่ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบความไม่ถูกต้องของเอกสารส่งใช้เงินยืม แต่เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้มีหนังสือถึงนิติกรว่า เอกสารไม่ถูกต้องครบถ้วน หลังจากนั้น ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ กองคลังได้หักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี เป็นจำนวน ๑๒,๘๘๗ บาท ทุกเดือน ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๕/๕๕๐ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ขอร้องรับการหักเงินส่งใช้หนี้ตามสัญญายืมเงิน แต่กองคลังยังคงหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีส่งใช้เงินยืมล่าช้ากว่ากำหนดเพียง ๑๒ วัน และได้แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าแล้วนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่เกิดความเสียหาย การที่ผู้ฟ้องคดีทำสัญญายืมเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดทำโครงการดังกล่าว ไม่เป็นสัญญายืมเงิน เพราะไม่มีเจตนาที่จะยืมเงินไปใช้เป็นการส่วนตัว แต่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อเกิดความเสียหายต่อหน่วยงาน หัวหน้าหน่วยงานต้องแต่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดเพื่อหาตัวผู้กระทำละเมิดก่อน จะนำสัญญายืมเงินมาใช้บังคับไม่ได้ และผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจหน้าที่ใดๆ เกี่ยวกับโครงการดังกล่าวแต่ทำตามคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สั่งหักเงินเดือนผู้ฟ้องคดีตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ แต่เพิ่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ ๒๓๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และแจ้งผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ เป็นการใช้อำนาจและ

/ใช้ดุลพินิจ...

ใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และหนังสือของกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว ๗๕ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามระงับการหักเงินเดือน ของผู้ฟ้องคดีไว้ชั่วคราวและคืนเงินที่หักผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ จนถึงเดือน ตุลาคม ๒๕๕๗ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด เป็นเงินเดือน ๑๒,๘๘๗ บาท รวมเป็นเงิน ๑๔๑,๗๕๗ บาท พร้อมดอกเบี้ย ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้อง จนกว่าศาลจะได้มี คำพิพากษาหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งกำหนดมาตรการบรรเทาทุกข์ชั่วคราวให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามระงับการหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การว่า โครงการแข่งขันกีฬาโรงเรียน เยาวชน และ หรือประชาชน ประจำปี ๒๕๕๖ เป็นโครงการที่กองการศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ ซึ่งบรรจุอยู่ในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๕๕๖ โดยตั้งงบประมาณไว้จำนวน ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท มิใช่โครงการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สั่งการ โดยผลการ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้อำนวยการกองการศึกษา กรณี ผู้อำนวยการกองการศึกษาไม่อยู่ ตามคำสั่งเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ ๑๑๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ และขัดแย้งกับบันทึกถ้อยคำของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้ถ้อยคำกับ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ว่าผู้อำนวยการกองการศึกษา มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้จัดทำและดำเนินการโครงการดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้ทำฎีกา เลขที่ ๓๑๐๒/๒๕๕๖ และสัญญายืมเงิน เพื่อขออนุมัติยืมเงินงบประมาณไปดำเนินการ โครงการฯ เป็นเงิน ๑,๒๑๑,๒๘๕ บาท ตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๑๔๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ รับเงินยืมเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ ครบกำหนดส่งคืนเงินในวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ เมื่อครบกำหนดส่งใช้เงินยืม ผู้ฟ้องคดีไม่ส่งใช้เงินยืม ซึ่งตามสัญญายืมเงิน ระบุว่า ผู้ฟ้องคดีจะปฏิบัติตามระเบียบฯ และจะนำไปสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้อง พร้อมทั้งเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) ส่งใช้ภายในกำหนดตามระเบียบฯ ถ้าไม่ส่งใช้เงินยืมตามกำหนด ยินยอมให้หัก

/เงินเดือน...

เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ หรือเงินอื่นใดที่มีสิทธิได้รับจากหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ชดใช้จำนวนเงินที่ยืมไปจนครบถ้วนทันที ต่อมา กองคลังจึงมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๒/๘๔๘ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๖ เร่งรัดให้ทุกกอง/งาน ส่งใช้เงินยืมภายในวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ เมื่อครบกำหนด ผู้ฟ้องคดียังไม่ส่งใช้เงินยืม เจ้าหน้าที่การเงินของกองคลังจึงมีบันทึก ที่ สป ๕๒๒๐๒/๘๘๐ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใ้งานนิติการดำเนินการกับผู้ฟ้องคดีตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๔ (๒) ต่อมา เจ้าหน้าที่การเงินของกองคลังได้มีบันทึก ที่ สป ๕๒๒๐๒/๘๔๓ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอทราบผลการดำเนินการของงานนิติการเนื่องจากผู้ฟ้องคดียังไม่ส่งใช้เงินยืม และไม่ปรากฏว่าในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้มีการออกเลขหนังสือส่งของกองการศึกษา ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ (เล่มที่ ๑) เรื่องใช้เงินยืมตามที่คุณฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด ต่อมา ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้ทำฎีกาส่งใช้เงินยืมเลขที่ผู้เบิก ๘๔/๒๕๕๖ พร้อมเอกสารประกอบและบันทึกขออนุมัติส่งใช้เงินยืมงบประมาณ ที่ สป ๕๒๒๐๕/๑๑๒๖ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แต่จากการตรวจสอบทะเบียนหนังสือส่งของกองการศึกษา ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ (เล่มที่ ๒) ปรากฏว่าเลขที่หนังสือดังกล่าวเป็นการส่ง เรื่อง ข้อมูลการแต่งตั้งกรรมการที่มีภาคประชาชนร่วมเป็นคณะกรรมการในภารกิจอันเป็นสาธารณะ จากผู้อำนวยการกองการศึกษาถึงผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน เมื่อตรวจสอบสมุดทะเบียนหนังสือรับของกองวิชาการและแผนงานปรากฏว่า ได้รับหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๕/๑๑๒๖ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่อง ข้อมูลการแต่งตั้งกรรมการที่มีภาคประชาชนร่วมเป็นคณะกรรมการในภารกิจอันเป็นสาธารณะ อีกทั้ง ไม่ปรากฏในใบสำคัญสรุปใบนำส่งเงินของเทศบาลเมืองลัดหลวงว่ามีการส่งคืนเงินยืมที่เหลือจ่ายเป็นเงินสด จำนวน ๒,๐๐๐ บาท ตามที่คุณฟ้องคดีอ้าง ส่วนการที่คุณฟ้องคดีกองการศึกษาได้มีบันทึก ที่ สป ๕๒๒๐๕/๘๗๘ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงนิติกรเพื่อแจ้งว่ามีข้อมูลการดำเนินการโครงการฯ ที่ไม่ถูกต้อง มิใช่เป็นการส่งใช้เงินยืม ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๖/๗๖๕ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีให้ทราบการหักเงินเดือนใช้หนี้เงินยืม แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้นำฎีกาส่งใช้เงินยืมเลขที่ ๘๔/๒๕๕๖ พร้อมบันทึกขออนุมัติส่งใช้เงินยืม ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้เจ้าหน้าที่งานการเงิน

/ตรวจสอบ...

ตรวจสอบเบื้องต้นในวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเจ้าหน้าที่การเงินกองคลังได้ทำบันทึกส่งคืนฎีกา เนื่องจากเอกสารไม่ครบ โดยผู้ฟ้องคดีลงชื่อรับคืนไปเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ หลังจากนั้น กองคลังได้หักเงินเดือนผู้ฟ้องคดีตามยอดเงินที่นิติกรแจ้งเป็นจำนวนเงิน ๑๒,๘๘๗ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้นำฎีกาส่งใช้เงินยืมเลขที่ผู้เบิก ๘๔/๒๕๕๖ และบันทึกขออนุมัติส่งใช้เงินยืม ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ส่งให้งานการเงิน กองคลัง ซึ่งได้ตรวจสอบอีกครั้งเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๗ และพบว่ารายการค่าใช้จ่ายไม่เป็นไปตามระเบียบหลักเกณฑ์ คือ การจัดซื้อเครื่องแต่งกายชุดกีฬาเป็นเงิน ๘๗,๕๐๐ บาท การเบิกจ่ายค่ากรรมการตัดสิน จำนวน ๒๐๖,๔๐๐ บาท และค่าครุภัณฑ์กีฬา คือโต๊ะเทเบิลเทนนิส จำนวน ๒ ชุด เป็นเงิน ๑๖,๕๖๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓๒๐,๔๖๐ บาท อีกทั้ง การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างโครงการดังกล่าว นายสามารถเขตเผชิญไชย รองนายกเทศมนตรีเมืองลัดหลวง ไม่มีอำนาจลงนามในสัญญาที่มีผลผูกพันกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ ๖๑๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕ จึงได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีส่งเงินคืนเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ ๒๓๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓ และเบิกจ่ายค่าตอบแทนกรรมการตัดสินกีฬาที่เบิกจ่ายไม่ตรงตามข้อเท็จจริง ซึ่งการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีส่งเงินคืนเป็นการทักท้วงตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๖ วรรคสอง เมื่อผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยมิได้ปฏิบัติตามคำทักท้วงหรือชี้แจงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบภายใน ๑๕ วัน จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ส่งใช้เงินยืมเท่าจำนวนที่ทักท้วง ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจึงหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีส่งใช้เงินยืม เพื่อให้ครบจำนวน ๓๒๐,๔๖๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้มีบันทึกลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ขอร้องรับการหักเงินส่งใช้หนี้เงินยืมดังกล่าว หลังจากนั้น คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสอบสวน เห็นว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดจริง ควรแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงกรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีจัดซื้อโต๊ะเทเบิลเทนนิส แต่จากการสอบสวนได้ความว่า ผู้ฟ้องคดียืมมา รวมถึงกรณีการเช่า

/อัมจันทร์...

อัตรจันทรซึ่งจากการสอบสวนพบว่าเป็นการยืม มิได้มีการเช่า การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งสามเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๔ และข้อ ๘๖ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓ และมาตรา ๕ ประกอบหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนมาก ที่ ตผ ๐๐๐๔/๑๑๔๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ส่วนการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกับผู้ฟ้องคดี เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีดำเนินการ ไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓ มิใช่กรณีที่ผู้ฟ้องคดี ไม่ส่งใช้เงินยืมตามที่ระเบียบกำหนด

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า โครงการแข่งขันกีฬาโรงเรียน เยาวชน และ หรือประชาชน ประจำปี ๒๕๕๖ เป็นโครงการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้อนุมัติตามอำนาจหน้าที่ สำหรับการดำเนินการตามโครงการต้องเป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการกองการศึกษาและ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ผู้ฟ้องคดีไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับโครงการแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สั่งการให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการขออนุมัติยืมเงิน ที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ส่งใช้เงินยืมภายในกำหนด เนื่องจากต้องรวบรวมเอกสารย้อนหลัง ผู้ฟ้องคดีได้ส่งใช้เงินยืมตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ และผู้อำนวยการกองการศึกษาได้ตรวจเอกสารแล้วและมีบันทึกแจ้งให้นิติกรทราบ ถึงเอกสารการส่งใช้เงินยืมที่ส่งไม่ครบถ้วน ซึ่งควรแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง สำหรับกรณีบันทึก ที่ สป ๕๒๒๐๕/๑๑๒๖ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่อง ขออนุมัติ ส่งใช้เงินยืมงบประมาณที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างว่าเป็นเลขบันทึก เรื่อง ข้อมูลการแต่งตั้ง กรรมการที่มีภาคประชาชนร่วมเป็นคณะกรรมการในกิจการอันเป็นสาธารณะ นั้น ไม่เป็นความจริง ขอให้ศาลเรียกเอกสารทะเบียนหนังสือส่งของกองการศึกษาปี พ.ศ. ๒๕๕๖ (เล่มที่ ๒) และสมุดทะเบียนหนังสือรับของกองวิชาการและแผนงาน เลขที่รับ ๑๓๔๖/๒๕๕๖ มาตรวจสอบ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดที่ได้รับความเสียหาย ซึ่งโครงการได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปเรียบร้อยแล้ว เพียงแต่ผู้ฟ้องคดียังไม่ส่งเอกสารใช้เงินยืม ตามกำหนดเวลา กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างว่า นายสามารถ เขตเผชิญไชย รองนายก เทศมนตรี ไม่มีอำนาจลงนามในสัญญาที่ผูกพันกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้หักหัวหรือยับยั้งการเบิกจ่ายเงินซึ่งมีหลายฎีกาที่รองนายก ได้ลงนามในสัญญา โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้อนุมัติให้เบิกจ่ายได้ ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาล เรียกนางโสภา มีสัมฤทธิ์ นายอนุรักษ์ สิริวัฒน์ นายสามารถ เขตเพชฌัญไชย และนางสาว อังวรา ปุณยานุเดช มาไต่สวน

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การเพิ่มเติมในทำนองเดียวกับคำให้การและเพิ่มเติมว่า หลักฐานที่ชี้ให้เห็นว่าค่ากล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีไม่ตรงตามความเป็นจริง คือ ๑. สมุดคุม ลงทะเบียนออกหนังสือส่งของกองการศึกษาในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ไม่มีเรื่องส่งใช้เงินยืม ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และไม่ปรากฏเอกสารบันทึกหนังสือและฎีกาส่งใช้เงินยืมในวัน ดังกล่าวแต่อย่างใด ๒. หนังสือที่ สป ๕๒๒๐๖/๗๐๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ ระบุว่า งานนิติการได้ตรวจสอบแล้วพบว่าเอกสารส่งใช้เงินยืมไม่ครบถ้วน เนื่องจากระยะเวลาให้ส่ง ใช้เงินยืมล่วงเลยนานแล้ว ฯลฯ ๓. หนังสือที่ สป ๕๒๒๐๖/๗๑๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ระบุว่า งานนิติการได้ตรวจสอบแล้วปรากฏเอกสารยังไม่เรียบร้อย ไม่สามารถส่งใช้เงินยืม ได้ภายในกำหนด ฯลฯ ๔. เลขส่งหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๕/๑๑๒๖ เป็นเรื่องขออนุญาตแต่งตั้ง กรรมการฯ ไม่ใช่เรื่องการส่งใช้เงินยืมของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ๕. เงินสดเหลือจ่ายจำนวน ๒,๐๐๐ บาท ก็ไม่มีการส่งใช้เงินสดเหลือจ่ายให้เจ้าหน้าที่กองคลังแต่อย่างใด ๖. ตาม หนังสือของงานนิติการ ที่ สป ๕๒๒๐๖/๘๕๓ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ นิติกร ได้รายงานการปฏิบัติงานในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ระบุว่าจัดทำร่างหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๖/- ลงวันที่ - พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่อง การหักเงินส่งใช้หนี้เงินยืมตามสัญญา ที่ ๑๔๗/๒๕๕๖ กรณีผู้ฟ้องคดียืมเงินไปใช้จ่ายตามโครงการแข่งขันกีฬาฯ แล้วไม่ส่งใช้เงินยืม ตามระเบียบฯ จากบันทึกดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดี ยังมีได้มีการส่งใช้เงินยืมแต่อย่างใด และตามคำสั่งแบ่งงานของกองการศึกษา เป็นหน้าที่ ของเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบงานตามที่ได้รับมอบหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีหน้าที่ไปสั่งการ อีกทั้งปรากฏว่าเอกสารขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ดำเนินการทั้งสิ้น

ผู้ฟ้องคดียื่นคำชี้แจงเพิ่มเติมลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อศาลจังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แล้วนั้น ศาลได้มีคำสั่งประทับฟ้องจำเลยทั้งสองไว้พิจารณาในความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติม ขอส่งเอกสารประกอบด้วย ๑. สำเนาหนังสือเทศบาลเมืองลัดหลวง ลับ ด่วนที่สุด ที่ สป ๕๒๒๐๒/๑ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงอธิบดีกรมบัญชีกลาง ขอรื้อหรือกรณีปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ กับผู้ยืมที่ไม่ส่งใช้เงินตามกำหนด โดยไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ หมวด ๑ ข้อ ๘ ๒. สำเนาหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๒/๐๙๑๗๒ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ตอบข้อหารือ กรณีปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ กับผู้ยืมที่ไม่ส่งใช้เงินตามกำหนด โดยไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ๓. สำเนابقงานที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ลับ เรื่องเสร็จที่ ๗๐/๒๕๕๘ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔. สำเนาเอกสารอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ ๕. สำเนาปรัชญาภาระหน้าที่และการจัดองค์กร (คณะกรรมการกฤษฎีกา) เป็นพยานเอกสาร

ผู้ฟ้องคดียื่นคำชี้แจงเพิ่มเติมลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีหน้าที่ออกเลขหนังสือส่งของกองการศึกษา เมื่อผู้ฟ้องคดีจัดทำบันทึกข้อความเสร็จ จะให้เจ้าหน้าที่ธุรการเป็นผู้ออกเลขหนังสือส่ง ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบว่าเจ้าหน้าที่ธุรการจะออกเลขซ้ำซ้อนกับเรื่องใดหรือไม่ ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างสำเนาหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๒/๐๙๑๗๒ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ นั้น ไม่สามารถนำมาเทียบเคียงกันได้เพราะเป็นเรื่องคนละกรณีกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีการยืมเงินที่ผู้ยืมยืมเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติราชการในกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ยืมซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ให้ยืมเอง ผู้ยืมไม่ได้นำไปใช้ในฐานส่วนตัว ผู้ยืมมิได้อยู่ในฐานของผู้ยืมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะ ๘ เมื่อผู้ยืมนำเงินไปใช้ปฏิบัติราชการในกิจการของผู้ให้ยืมแล้ว ผู้ยืมมีหน้าที่ส่งใบสำคัญคู่จ่ายและเงินเหลือจ่ายเพื่อหักล้างบัญชี

/หาต้องนำเงิน...

หาต้องนำเงินส่วนตัวมาชำระคืนไม่ การทำสัญญายืมเงินเป็นเพียงขั้นตอนหนึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ยืม แม้จะมีข้อกำหนดให้ผู้ยืมต้องส่งเงินเหลือจ่ายคืนพร้อมใบสำคัญคู่จ่าย มิฉะนั้นผู้ยืมจะถูกหักเงินเดือนหรือค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ หรือเงินอื่นใดอันจะพึงได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชดใช้เงินยืมนั้น ก็เป็นเรื่องกำหนดความรับผิดชอบของผู้ยืมไว้เป็นการเฉพาะเป็นหลักปฏิบัติงานในหน่วยงาน สัญญายืมเงินระหว่างผู้ให้ยืมกับผู้ยืมกรณีนี้จึงผูกพันกันในลักษณะอื่นที่ต้องพิจารณาเจตนาของคู่สัญญามุ่งผูกพันกันแค่ไหน เพียงใด เป็นกรณีไป ไม่อาจบังคับตามข้อ ๘๔ (๔) และข้อ ๘๖ วรรคสอง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ขออนุมัติยืมเงินงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามโครงการแข่งขันกีฬาโรงเรียน เยาวชน และหรือประชาชนในเขตเทศบาลเมืองลัดหลวง ตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๑๔๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๒๑๑,๒๘๕ บาท โดยกองคลังได้เบิกจ่ายเงินให้ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องส่งใบสำคัญและเงินที่เหลือจ่าย (ถ้ามี) ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ให้ยืมภายในสามสิบวันนับจากวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันที่ได้รับเงิน คือภายในวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๖ ตามข้อ ๘๖ วรรคหนึ่ง (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่เมื่อครบกำหนดส่งใช้เงินยืม ผู้ฟ้องคดีไม่ส่งใบสำคัญและเงินที่เหลือจ่ายคืนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา เจ้าหน้าที่การเงินของกองคลังได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๒/๘๔๘ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๖ เร่งรัดให้ทุกกอง/งาน ส่งใช้เงินยืมภายในวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ เมื่อครบกำหนดเวลาแล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่ส่งใช้เงินยืม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีบันทึกข้อความ ที่ สป ๕๒๒๐๖/๗๖๕ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แจ้งหักเงินเดือนผู้ฟ้องคดีส่งใช้หนี้เงินยืม เป็นเงินจำนวน ๑,๒๑๑,๒๘๕ บาท โดยเริ่มหักเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ จนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ เป็นระยะเวลา ๖ เดือน โดยผู้ฟ้องคดีไม่ได้ร้องทุกข์หรือโต้แย้งคัดค้านประการใด จึงต้องถือว่าผู้ฟ้องคดียินยอมให้หักเงินเดือนตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ เมื่อหลักกฎหมายทั่วไปเกี่ยวกับการพิจารณาในเรื่องละเมิดมีว่า การยินยอมไม่เป็นละเมิด ดังนั้น การหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ จนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยผู้ฟ้องคดียินยอม

จึงไม่เป็นการ...

จึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี และต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ให้ระงับการหักเงินส่งใช้หนี้เงินยืมดังกล่าวตั้งแต่วันที่มิถุนายน ๒๕๕๗

คดีจึงมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การหักเงินเดือนผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการกระทำละเมิดผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าการยืมเงินที่ผู้ยืมยืมเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติราชการในกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ให้ยืมไม่อาจบังคับตามข้อ ๘๔ (๔) และข้อ ๘๖ วรรคสอง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ส่งใช้เงินยืมตามกำหนดเวลาทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องดำเนินการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเพื่อหาผู้ต้องรับผิดชอบและจำนวนเงินที่ต้องชดใช้ตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ดำเนินการตามระเบียบดังกล่าว โดยได้มีคำสั่งหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี และดำเนินการหักเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามหักเงินเดือนผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อผู้ฟ้องคดีมีหนังสือขอให้ระงับการหักเงินตั้งแต่วันที่มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่ยินยอมให้หักเงินเดือนอีกต่อไป การหักเงินเดือนผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายอันเกิดจากการกระทำละเมิด ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามจำนวนเงินที่หักไว้ตั้งแต่วันที่มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ เดือนละ ๑๒,๘๘๗ บาท เป็นเงิน ๖๔,๔๓๕ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามคืนเงินเดือนที่หักไว้พร้อมดอกเบี้ยให้ผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องคืนเงินจำนวน ๖๔,๔๓๕ บาท พร้อมจ่ายดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๖๔,๔๓๕ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ซึ่งถือเป็นค่าเสียหายที่ศาลกำหนดให้ตามมาตรา ๔๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

/กรณีนี้...

กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างว่า การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๔ ข้อ ๘๖ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓ และมาตรา ๕ ประกอบหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนมาก ที่ ตผ ๐๐๐๔/๑๑๔๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ นั้น เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า การยืมเงินที่ผู้ยืมยืมเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติราชการในกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ยืมไม่อาจบังคับตามข้อ ๘๔ (๔) และข้อ ๘๖ วรรคสอง ของระเบียบดังกล่าว สำหรับหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด่วนมาก ที่ ตผ ๐๐๐๔/๑๑๔๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ นั้น เป็นเพียงข้อแนะนำการปฏิบัติราชการเท่านั้น ไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมาย ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจึงไม่อาจรับฟังได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาห้ามผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามหักเงินเดือนผู้ฟ้องคดีเพื่อส่งใช้คืนเงินยืมตามสัญญาเลขที่ ๑๔๗/๒๕๕๖ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คืนเงินจำนวน ๖๔,๔๓๕ บาท พร้อมจ่ายดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๔,๔๓๕ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด และให้คำสั่งศาลที่กำหนดมาตรการบรรเทาทุกข์ชั่วคราวมีผลบังคับใช้ต่อไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดียินยอมหรือไม่นั้นจำต้องพิจารณาจากพยานหลักฐานแวดล้อมและพฤติกรรมต่างๆ ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามหาได้พิจารณาแต่เพียงว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ร้องทุกข์หรือโต้แย้งคัดค้านแต่ประการใดไม่ข้อเท็จจริงคดีนี้ นอกจากผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๖/๗๖๕ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แจ้งหักเงินเดือนผู้ฟ้องคดีส่งใช้หนี้เงินยืมเป็นเงินจำนวน ๑,๒๑๑,๒๘๕ บาท โดยเริ่มหักเงินเดือนผู้ฟ้องคดีตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ จนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ เป็นระยะเวลา ๖ เดือน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือที่ สป ๕๒๒๐๖/๗๖๖ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ อีกหนึ่งฉบับ ถึงผู้อำนวยการกองการศึกษา ผู้บังคับบัญชาโดยตรงของผู้ฟ้องคดีเพื่อให้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบถึงกรณีการถูกหักเงินเดือนใช้หนี้เงินยืม โดยในหนังสือดังกล่าวได้แจ้งผู้อำนวยการกองการศึกษาทราบว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มาลงนามในสัญญา

/รับสภาพหนี้...

รับสภาพหนี้ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๖/๘๑๐ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน เพื่อแจ้งให้ทราบถึงกรณีการหักเงินผู้ฟ้องคดี โดยหนังสือดังกล่าวได้อ้างว่าได้มีการส่งบันทึกทางไปรษณีย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามภูมิลำเนาที่อยู่ในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้รับทราบบันทึกดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว แสดงให้เห็นว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่งหักเงินเดือนผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีมิได้รู้เห็นหรือยินยอมในการหักเงินเดือน นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังได้มีการติดตามทวงถามด้วยวาจาจากกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อย มีรายได้ที่จะมาจุนเจือครอบครัวเพียงเงินเดือนจากผู้ถูกฟ้องคดีเท่านั้น อีกทั้ง ตลอดเวลาที่ผู้ฟ้องคดีถูกหักเงินเดือนเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีเงินที่จะเลี้ยงดูครอบครัว จำต้องกู้เงินจากบุคคลเจ้าหน้าที่ภายนอก ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นก็ได้รับฟังข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ยอมลงนามรับทราบในหนังสือฉบับดังกล่าว ย่อมแสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้ยินยอมให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามหักเงินเดือนชดใช้เงินยืมตามสัญญายืมตั้งแต่ต้นแล้ว การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดียินยอมให้ผู้ถูกฟ้องคดีหักเงินเดือนจึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่อาจเห็นพ้องด้วย

ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามชดใช้เงินเดือนของผู้ฟ้องคดี ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ เป็นเวลา ๖ เดือนๆ ละ ๑๒,๘๘๗ บาท เป็นเงินทั้งสิ้น ๗๗,๓๒๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จคืนแก่ผู้ฟ้องคดีด้วย นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์แล้ว ผู้ฟ้องคดีขอให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างโดยไม่มีเอกสารหลักฐานของทางราชการที่พิสูจน์ว่าได้มีการส่งใช้เงินยืม วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แต่อย่างไร และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้ยื่นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกรณีพิพาททั้งหมดให้ศาลปกครองชั้นต้นแล้ว ตามสมุดทะเบียนหนังสือส่งของกองการศึกษา ปี ๒๕๕๖ (เล่ม ๒) ฉบับจริง สมุดทะเบียนหนังสือรับของกองวิชาการและแผนงาน ปี ๒๕๕๖ เลขรับที่ ๑๓๔๖/๒๕๕๖ ฉบับจริง และสำเนาสมุดทะเบียนหนังสือส่งของกองการศึกษา ปี ๒๕๕๖ (เล่ม ๑) ไม่มีเลขบันทึกการส่งใช้เงินยืมที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างไร ซึ่งขัดแย้งกับที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า ได้ส่งใช้เงินยืมแล้วเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ และยื่นฟ้องต่อศาลจังหวัดสมุทรปราการ ว่า ได้ส่งใช้เงินยืมแล้ว เมื่อวันที่ ๒๐

/พฤศจิกายน ๒๕๕๖...

พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ส่วนบันทึกรายงานการปฏิบัติงานของงานนิติการ กองวิชาการและแผนงาน ที่ สป ๕๒๒๐๖/๑๐๙๔ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ นิติกรได้รายงานว่า ตรวจนับเอกสารที่รับมาจากผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีรับปากว่าจะให้ผู้อำนวยการกองการศึกษา นายสามารถ เขตเผชิญไชย และนายสิทธิรินทร์ แสงประดับ ลงนามให้เรียบร้อยภายในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ จากเอกสารดังกล่าว ผู้อำนวยการกองวิชาการฯ ได้บันทึกไว้ความว่า นายสิทธิรินทร์ แสงประดับ ได้เกษียณราชการไปแล้วจะลงนามหนังสือเพื่อเสนอนายกเทศมนตรีได้อย่างไร จากหลักฐานเอกสารบันทึกดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าเอกสารส่งใช้เงินยืมของผู้ฟ้องคดี ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ โดยเอกสารส่งใช้เงินยืมยังไม่มี การเสนอผ่านตามสายการบังคับบัญชาจนถึงนายกเทศมนตรีตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด ส่วนบันทึกรายงานการปฏิบัติงานของงานนิติการ กองวิชาการและแผนงาน ที่ สป ๕๒๒๐๖/๗๒๑ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้รายงานว่า ติดตามเร่งรัดฯ ผู้ฟ้องคดีให้ส่งใช้เงินยืมฯ แก่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม จากเอกสารบันทึกของงานนิติการดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดียังมีได้ดำเนินการส่งใช้เงินยืมตามเงื่อนไขของสัญญาเงินค้ำประกันให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด ส่วนการดำเนินการหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี เป็นมาตรการเร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีรับดำเนินการจัดส่งใบสำคัญคู่จ่ายพร้อมเงินเหลือจ่ายส่งคืนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๔ (๒) (๕) ๘๖ (๓) วรรคสอง โดยมีได้นำเงินที่หักไว้เข้าเป็นรายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำเงินที่หักไว้เข้าเป็นเงินรับฝากอื่น กรณีลูกหนี้เงินยืมผิดสัญญาเงิน (เงินนอกงบประมาณ) เมื่อผู้ฟ้องคดีส่งใช้ใบสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้องและเงินเหลือจ่ายส่งตามสายการบังคับบัญชาคืนเรียบร้อยแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องเบิกเงินที่หักจากผู้ฟ้องคดีคืนให้กับผู้ฟ้องคดีครบทั้งจำนวนที่ได้หักไว้ตามระเบียบดังกล่าว จึงเป็นคนละกรณีกับการกระทำละเมิดต่อหน่วยงานที่จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดต่อไป เนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้นเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามสัญญาเงินยืมตามที่ระเบียบฯ กำหนด หากผู้ฟ้องคดีดำเนินการส่งใช้เงินยืมให้เป็นไปตามเงื่อนไขในสัญญาเงินยืมย่อมไม่เกิดกรณีพิพาทขึ้น และหากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามไม่ดำเนินการตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๔ (๒) (๕) ข้อ ๘๖ (๓) วรรคสอง

/อาจต้องรับผิดชอบ...

อาจต้องรับผิดชอบทางละเมิด และอาจต้องรับโทษปรับทางปกครอง อีกทั้งเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือหรือกรณีดังกล่าวไปยังสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และกรมบัญชีกลางได้ตอบข้อหารือว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถหักเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ หรือเงินอื่นใดจากผู้ยืมที่ไม่ส่งใช้เงินคืน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ พร้อมสำเนาบันทึกคณะกรรมการกฤษฎีกา เทียบเคียงความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๗๐/๒๕๕๘ และคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๔๖๘/๒๕๕๘

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง และขอให้ยกเลิกคำสั่งที่กำหนดมาตรการบรรเทาทุกข์ชั่วคราว และให้ผู้ฟ้องคดีส่งใช้เงินยืมให้ครบถ้วนถูกต้องตามกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอุทธรณ์ว่า ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมานับแต่ครบกำหนดส่งใช้เงินยืมเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามยื่นอุทธรณ์ คำพิพากษานี้ ผู้ฟ้องคดีละเลย เพิกเฉย ไม่ได้ส่งใช้เงินยืมภายในเวลาที่กำหนดในหนังสือแจ้งเตือนของกองคลัง ผู้ฟ้องคดีไม่เคยเสนอข้อบันทึกชี้แจงเหตุผลความจำเป็นในการส่งชดใช้เงินยืมล่าช้า ทั้งไม่มีพยานหลักฐานใดมาสสนับสนุนข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีให้รับฟังได้ว่ามีการส่งเอกสารหลักฐานใช้เงินยืมเสนอผู้อำนวยการกองการศึกษา รวมทั้งส่งเงินเหลือจ่ายจำนวน ๒,๐๐๐ บาท คืนกองคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ศาลปกครองชั้นต้น พังข้อเท็จจริงว่า เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งเอกสารใช้เงินยืมเสนอผู้อำนวยการกองการศึกษา จึงเป็นการรับฟังข้อเท็จจริงโดยคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามมีเอกสารซึ่งเป็นหลักฐานในราชการที่แสดงถึงข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เคยส่งหลักฐานการจ่ายและเงินเหลือจ่ายที่ยืมไป ดังนี้ ๑. สำเนาทะเบียนหนังสือส่งของกองการศึกษา ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ (เล่มที่ ๑) ไม่ปรากฏว่าในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ มีเรื่องเกี่ยวกับการส่งใช้เงินยืมของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ๒. บันทึกของงานการเงินและบัญชี ที่ สป ๒๕๕๐๒/๙๔๓ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ติดตามรายงานการเร่งรัดให้ตรวจสอบงบประมาณและจัดส่งฎีกาเบิกจ่ายเงิน ซึ่งเป็นกรณีผู้ฟ้องคดียืมเงินงบประมาณไปแล้วยังไม่ดำเนินการส่งใช้เงินยืม จึงขอทราบผลการดำเนินการจากงานนิติการ ๓. ใบสำคัญสรุปใบนำส่งเงินประจำวันของเทศบาลเมืองลัดหลวง ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖

/ถึงวันที่...

ถึงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ ไม่ปรากฏว่ามีการนำเงินเหลือจ่ายจากโครงการแข่งขันกีฬา จำนวน ๒,๐๐๐ บาท ส่งคืนคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างแต่อย่างใด ๔. บันทึก รายงานการปฏิบัติงานแต่ละวันของงานนิติการ กองวิชาการและแผนงาน ที่ สป ๕๒๒๐๖/๖๕๔ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งนิติกรรายงานว่าได้ตรวจนับเอกสารที่รับมาจากผู้ฟ้องคดี พบว่ายังไม่เรียบร้อย ผู้ฟ้องคดีรับปากว่าจะให้ผู้อำนวยการกองการศึกษา นายสามารถ เขตเผชิญไชย และนายสิทธิรินทร์ แสงประดับ ลงนามให้เรียบร้อยภายในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ และด้านหลังของเอกสารดังกล่าว ผู้อำนวยการกองการศึกษาและแผนงานได้บันทึกไว้ ความว่า นายสิทธิรินทร์ ได้เกษียณราชการไปแล้ว จะลงนามหนังสือเพื่อเสนอนายกเทศมนตรี ได้อย่างไร ซึ่งตามข้อเท็จจริง นายสิทธิรินทร์ได้เกษียณอายุราชการไปแล้วเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้อำนวยการกองการศึกษาและแผนงานจึงได้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าวไว้ ๕. บันทึก รายงานการปฏิบัติงานในแต่ละวันของงานนิติการ กองวิชาการและแผนงาน ที่ สป ๕๒๒๐๖/๗๒๑ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ นิติกรรายงานว่า จัดทำบันทึกข้อความรายงาน การติดตามเร่งรัดให้ตรวจสอบงบประมาณ และจัดส่งฎีกาเบิกจ่ายเงินตามบันทึกของกองคลัง ในวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นเรื่องการติดตามการส่งใช้เงินยืมของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ที่ศาลปกครองชั้นต้นฟังข้อเท็จจริงว่า เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งเอกสาร ใช้เงินยืมเสนอผู้อำนวยการกองการศึกษา แต่ผู้อำนวยการกองการศึกษาเห็นว่าเอกสาร ไม่ถูกต้องครบถ้วนจึงยังไม่ลงนามในเอกสาร จึงเป็นการรับฟังข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อน ในส่วนที่ศาลปกครองชั้นต้นฟังข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้ส่งหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๕/๑๑๒๖ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ขออนุมัติส่งใช้เงินยืมงบประมาณ พร้อมกับฎีกาเบิกเงิน ตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ผู้เบิก ๘๔/๒๕๕๖ ให้เจ้าหน้าที่การเงินของกองคลัง ในช่วง เวลาเดียวกัน นิติกรได้แจ้งจำนวนเงินและระยะเวลาการหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีให้กองคลัง ดำเนินการตามหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๖/๘๔๙ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ซึ่งเจ้าหน้าที่ การเงินได้แจ้งต่อผู้อำนวยการคลังว่า ผู้ฟ้องคดีได้นำฎีกาส่งใช้เงินตามสัญญามาส่งและ อยู่ระหว่างตรวจสอบรายละเอียด หากไม่ถูกต้อง จะได้ดำเนินการหักเงินส่งใช้ต่อไป นั้น ในวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีการเสนอบันทึกส่งใบสำคัญขอใช้เงินยืม ให้กับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม หนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๕/๑๑๒๖ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ฉบับที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามีการขออนุมัติส่งใช้เงินยืมงบประมาณนั้น ผู้ฟ้องคดีเพิ่งนำมาแสดง เมื่อมีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น เอกสารที่ผู้ฟ้องคดีจัดทำขึ้นดังกล่าวเพิ่งมาปรากฏ

/ในชั้นพิจารณา...

ในชั้นพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้น จึงไม่อาจรับฟังข้อความตามเอกสารว่า ผู้ฟ้องคดีได้เสนอบันทึกส่งใบสำคัญขอใช้เงินยืมในวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ นอกจากนี้ เลขที่หนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๖/๑๑๒๖ ดังกล่าวยังไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามทะเบียนรับส่งเอกสารซึ่งเป็นหลักฐานในราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังนี้ ๑. บันทึกข้อความเลขที่ ๕๒๒๐๕/๑๑๒๖ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ตามสมุดทะเบียนส่งหนังสือของกองการศึกษา ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ (เล่ม ๒) เป็นหนังสือของกองการศึกษาส่งถึงกองวิชาการและแผนงาน โดยเป็นข้อความ เรื่อง ข้อมูลการแต่งตั้งกรรมการที่มีภาคประชาชนร่วมเป็นคณะกรรมการ ในภารกิจอันเป็นสาธารณะ ๒. เลขรับหนังสือของกองวิชาการและแผนงานที่ ๑๓๔๖/๒๕๕๖ ตามสมุดทะเบียนรับหนังสือของกองวิชาการและแผนงานได้รับหนังสือของกองการศึกษา ที่ สป ๕๒๒๐๕/๑๑๒๖ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่อง ข้อมูลการแต่งตั้งกรรมการภาคประชาชน สำหรับบันทึกความเห็นที่นิติกรได้แจ้งจำนวนเงินและระยะเวลาการหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีให้กองคลังดำเนินการตามบันทึกของงานนิติกรกองวิชาการและแผนงาน ที่ สป ๕๒๒๐๖/๘๔๙ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ซึ่งเจ้าหน้าที่การเงินได้แจ้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้นำฎีกาส่งใช้เงินตามสัญญามาให้ตรวจสอบในเบื้องต้นและอยู่ระหว่างการตรวจสอบรายละเอียด นั้น ยังถือไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้นำส่งใบสำคัญเพื่อหักล้างเงินยืมตามสัญญาและตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว คงเป็นเพียงการขอความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงานที่เกี่ยวข้องให้ช่วยตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานในเบื้องต้นเสียก่อน เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีจะได้พิจารณาจัดทำบันทึกเสนอส่งใบสำคัญขอใช้เงินยืม และคืนเงินเหลือจ่ายเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามลำดับ ต่อมางานการเงินได้มีหนังสือแจ้งผู้อำนวยการกองการศึกษาและผู้ฟ้องคดีตามหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๒/๑๑๖๑ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ว่า ไม่สามารถตรวจสอบการส่งใช้เงินยืมได้เนื่องจากเอกสารไม่ครบถ้วน และผู้ฟ้องคดีได้รับฎีกาคืนไป ดังนั้น ที่ศาลปกครองชั้นต้นฟังข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีการเสนอบันทึกส่งใช้เงินยืมพร้อมฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ผู้เบิก ๘๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ นั้น จึงเป็นการรับฟังข้อเท็จจริงที่คลาดเคลื่อน ในส่วนที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๘๑๐/๒๕๒๐ ที่ ๑๒๑๑/๒๕๒๙ ที่ ๑๑๔๖/๒๕๓๘ ที่ ๖๔๑๔/๒๕๕๑ นั้น

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นไม่อาจนำคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวมาเทียบเคียงกับข้อเท็จจริงในคดีนี้ได้ เนื่องจากตามคำพิพากษาดังกล่าวมีการยึดเงินทดรองจ่าย ซึ่งเป็นเหตุการณ์และพฤติการณ์ก่อนที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจรับเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ จะมีผลใช้บังคับ การยึดเงินราชการไม่ว่าจะเป็นการยึดเงินราชการสำหรับเดินทางไปราชการ หรือการยึดเพื่อปฏิบัติราชการอื่น ก็ถือเป็นการยึดเงินเพื่อประโยชน์ของทางราชการทั้งสิ้น ซึ่งการยึดเงินราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดหลักเกณฑ์และรายละเอียดของการยึดเงินและการส่งใช้เงินยึดไว้ชัดเจนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจรับเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อมีการยึดเงินราชการ ผู้ยึดต้องทำสัญญายึดเงิน โดยเงื่อนไขในสัญญายึดเงินกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า ถ้าผู้ยึดไม่ส่งใช้เงินยึด (ใบสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้องพร้อมเงินเหลือจ่าย ถ้ามี) ภายในเวลาที่กำหนด ผู้ยึดยินยอมให้หักเงินเดือน บำเหน็จ บำนาญ หรือเงินอื่นใดอันจะพึงได้จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นการทำสัญญายึดเงินราชการที่ผู้ยึดยินยอมผูกพันตนเองไว้ส่วนหนึ่งต่างหากว่า กรณีไม่นำใบสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้อง พร้อมเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) มาส่งเพื่อหักล้างเงินยึดภายในกำหนดเวลาตามสัญญา ผู้ยึดยินยอมให้หักเงินเดือน ใช้เงินยึดดังกล่าวได้ คดีนี้ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ตามคำสั่งแบ่งงานของกองการศึกษามีหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบในการแข่งขันกีฬาดังกล่าว แม้สัญญายึดเงินเลขที่ ๑๔๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ ที่ผู้ฟ้องคดีทำกับกองคลังจะไม่ใช้สัญญากู้เงินยึดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีมีความผูกพันต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญายึดเงิน โดยต้องนำส่งใบสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้องและต้องส่งคืนเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) ให้กองคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อหักล้างเงินยึดภายใน ๓๐ วัน เมื่อผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ยึดไม่ได้นำใบสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้องมาหักล้างเงินยึดภายในเวลาที่กำหนดในสัญญา ทำให้เงินที่ยึดอยู่ในสถานะเงินยึดค้าง และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามไม่อาจทราบได้ว่าค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการแข่งขันกีฬาฯ เป็นจำนวนเท่าใด และมีเงินเหลือจ่ายหรือไม่ หากยังมีเงินเหลือจ่าย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้นำเงินเหลือจ่ายนั้นมาบริหารจัดการเพื่อดำเนินภารกิจต่าง ๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามกฎหมายต่อไป และเมื่อไม่ทราบว่ายังมีเงินเหลือจ่ายเท่าใด เงินจำนวนนั้นก็จะไม่ถูกนำมาบริหารจัดการ กรณีจึงเป็นเพียง

/ความเสียหาย...

ความเสียหายรูปแบบหนึ่งที่มีใช้เป็นตัวเงิน และยังถือไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำละเมิดให้หน่วยงาน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องพิจารณาดำเนินการแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความรับผิด ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เสียก่อนแต่อย่างใด และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจรับเงินของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ว่า เมื่อผู้ยืมเงินราชการรับเงินไปแล้ว ต้องรีบดำเนินการให้แล้วเสร็จแล้วส่งใบสำคัญพร้อมเงิน เหลือจ่าย (ถ้ามี) ใช้เงินยืมตามกำหนดเวลา หากไม่ส่งใช้ตามกำหนด เจ้าหน้าที่การเงินต้อง ติดตามเร่งรัดผู้ยืมให้ดำเนินการส่งใช้โดยเร็ว เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้นำเสนอสำคัญคู่จ่าย ที่ถูกต้องและเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) เพื่อหักล้างเงินยืมภายในกำหนดและงานการเงินกองคลัง ได้ติดตามทวงถามแล้วหลายครั้ง แต่ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉย ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจึงมีหน้าที่ ตามกฎหมายและมีอำนาจหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีเพื่อส่งชดใช้เงินยืมตามสัญญา ไม่ว่าจะ ผู้ฟ้องคดีจะยินยอมให้หักเงินเดือนหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ หากผู้ฟ้องคดีนำใบสำคัญคู่จ่าย ที่ถูกต้องมาหักล้างเงินยืมในภายหลัง ผู้ฟ้องคดีย่อมได้รับเงินจำนวนที่ถูกหักไว้แล้วนั้นคืน นอกจากนี้ ระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้กำหนดบทลงโทษของเจ้าหน้าที่รัฐผู้ทำหน้าที่เกี่ยวกับเงินยืมไว้ในข้อ ๓๖ ว่า ผู้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่ผู้ใดมีหน้าที่เร่งรัดหรือติดตามทวงคืนเงินยืมของหน่วยรับตรวจ ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ ละเลย ไม่เร่งรัดหรือติดตามทวงคืน เงินยืมนั้นภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องโทษปรับทางปกครองชั้น ๒ ซึ่งความเสียหายแก่รัฐ ดังกล่าวรวมถึงความเสียหายที่ไม่เป็นตัวเงินด้วย ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจึงมีหน้าที่ ตามกฎหมายต้องหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีเพื่อส่งชดใช้เงินยืมตามสัญญา จนกว่าผู้ฟ้องคดี จะนำเสนอใบสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้อง ผู้ฟ้องคดีจึงจะได้รับเงินจำนวนที่ถูกหักไว้แล้วคืน ตาม ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจรับเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และการส่งใช้เงินยืมล่าช้า ยังถือไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ต้องพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดก่อน หักเงินเดือนผู้ฟ้องคดีตามสัญญาเงินยืมแต่อย่างใด การยืมเงินราชการของผู้ฟ้องคดีตาม

/สัญญาเงินยืม...

สัญญาออมเงินเลขที่ ๑๔๗/๒๕๕๖ ซึ่งการหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ออมเป็น
 มาตรการเร่งรัดให้ผู้ฟ้องคดีส่งใบสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้องให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม เพื่อหักล้าง
 เงินออม (ขาดใช้เงินออม) ซึ่งคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๙๑๐/๒๕๐๕ ได้วินิจฉัยวางหลักไว้ว่า
 การออมเงินราชการหรือเทศบาลหามีลักษณะเหมือนการออมเงินธรรมดาในระหว่างเอกชนไม่
 ประกอบกับศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๖๘/๒๕๕๘ ดังนั้น
 การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามในคดีนี้จึงชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย
 ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจรับเงินของ
 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ หากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม
 ไม่ดำเนินการหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีตามระเบียบดังกล่าว และเงื่อนไขในสัญญาออมเงินแล้ว
 ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอาจต้องรับผิดชอบตนเอง ทั้งอาจต้องรับโทษปรับทางปกครอง
 ตามข้อ ๓๖ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการ
 คลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ การหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี ไม่ว่าผู้ฟ้องคดีจะได้ให้ความยินยอม
 ในขณะถูกหักเงินเดือนหรือไม่ก็ตาม เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยระเบียบ
 กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และ
 การตรวจรับเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๘๔
 และข้อ ๘๖ การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี
 ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องนำใบสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้องพร้อมเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) ส่งต่อ
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามสายการบังคับบัญชา โดยที่ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ออมเงินและส่งใช้เงินออม
 ตามโครงการฯ ตามคำสั่งแบ่งงานของกองการศึกษาที่ผู้ฟ้องคดีสังกัดอยู่ และผู้ฟ้องคดียังเป็น
 เจ้าหน้าที่พัสดุของกองการศึกษา ตามคำสั่งเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ ๑๑๗/๒๕๕๕ อีกด้วย
 การที่ผู้ฟ้องคดีนำเอกสารมาให้เจ้าหน้าที่การเงิน กองคลัง ตรวจสอบในเบื้องต้นเมื่อเดือน
 เมษายน ๒๕๕๗ โดยที่บันทึกส่งใช้เงินออมของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๕/๑๑๒๖
 ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ไม่ปรากฏว่ามีเลขบันทึกฉบับนี้ในการส่งใช้เงินออม และ
 บันทึกฉบับดังกล่าวยังไม่มีการเสนอเพื่อขออนุมัติให้มีการส่งใช้เงินออม และบันทึกดังกล่าว
 ยังไม่มีการเสนอเพื่อขออนุมัติให้มีการส่งใช้เงินออมไปยังผู้บังคับบัญชาตามสายการบังคับ
 บัญชา (ปลัดเทศบาล) จนถึงผู้บังคับบัญชาสูงสุด (ผู้บริหารท้องถิ่น) ที่มีอำนาจในการพิจารณา
 อนุมัติให้มีการส่งใช้เงินออม ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๔๘ เตรส (๒)
 ซึ่งเจ้าหน้าที่การเงินได้ตรวจสอบเอกสารของผู้ฟ้องคดีในเบื้องต้นแล้วพบข้อบกพร่อง จึงได้

/มีบันทึก...

มีบันทึกหักท้วงตามบันทึกหักท้วงผู้ยืมตามหนังสืองานการเงินและบัญชี ที่ สป ๕๒๒๐๒/๓๔๓ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงนามรับทราบข้อหักท้วงแล้ว และหนังสืองานการเงินและบัญชี ที่ สป ๕๒๒๐๒/๔๐๓ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงนามรับทราบข้อหักท้วง และหนังสืองานการเงินและบัญชี ที่ สป ๕๒๒๐๒/๕๖๐ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามรับทราบข้อเท็จจริงแล้ว ผู้ฟ้องคดีรับทราบข้อหักท้วงของงานการเงินฯ มาโดยตลอด แต่กลับละเลยเพิกเฉย ไม่ชี้แจงเหตุผลหรือข้อขัดข้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบแต่ประการใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบที่จะดำเนินการตามเงื่อนไขในสัญญายืมเงิน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยถือว่าผู้ฟ้องคดียังไม่ส่งใช้ใบสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้องและเงินเหลือจ่าย ประกอบกับงานการเงินไม่มีหน้าที่รับบันทึกส่งใช้เงินยืมโดยตรงจากผู้ยืม และไม่มีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติการส่งใช้เงินยืม ซึ่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๖ (๓) กำหนดไว้ว่า การยืมเงิน เพื่อปฏิบัติราชการนอกเหนือจาก (๑) หรือ (๒) ให้ส่งต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ยืมภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับเงิน คือ ต้องส่งตามสายการบังคับบัญชาจนถึงผู้มีอำนาจสั่งการอนุมัติ อนุญาต ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ ในลักษณะเช่นนี้เป็นกรณีที่หน่วยงานผู้ให้ยืมไม่อาจรู้ได้ว่า ผู้ยืมมีเงินเหลือจ่ายที่จะต้องคืนเท่าใดและผู้ยืมจะนำใบสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้องหักล้างเงินยืมหรือไม่ อย่างไรก็ตามผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจึงมีอำนาจออกคำสั่งให้หักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีได้ และเมื่อเป็นกรณีไม่อาจทราบจำนวนเงินที่เหลือจ่ายที่ต้องคืนและยอดเงินที่ผู้ฟ้องคดีจะสามารถนำไปคู่สำคัญคู่จ่ายมาหักล้างเงินยืมได้ว่ามีจำนวนที่แท้จริงเท่าใด จึงต้องถือว่ายอดเงินยืมทั้งหมดตามสัญญาเป็นยอดเงินค้างจ่ายที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามมีสิทธิหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีเพื่อชดใช้เงินยืม

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกฟ้อง และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งกำหนดมาตรการบรรเทาทุกข์ชั่วคราวผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า การส่งใช้เงินยืมตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๑๔๗/๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้รวบรวมใบเสร็จคู่จ่ายส่งใช้เงินยืมตามหนังสือกองการศึกษา ที่ สป ๕๒๒๐๕/- ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ และเอกสารยืนยันของผู้อำนวยการกองการศึกษาที่แจ้งให้นิติกรทราบตามหนังสือกองการศึกษา ที่ สป ๕๒๒๐๕/๗๗๗

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่ผู้อำนวยการกองการศึกษาไม่ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นได้พิจารณาเห็นชอบตามข้อเท็จจริงแล้วนั้น ส่วนเอกสารอื่นที่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามนำมากล่าวอ้างเพิ่มเติมขึ้นใหม่ ผู้ฟ้องคดีไม่อาจทราบได้และไม่รับรองว่า มีอยู่จริงหรือไม่ และเห็นว่าไม่เกี่ยวกับการที่ผู้ฟ้องคดีได้นำเสนอขออนุมัติส่งใช้เงินยืมต่อ ผู้อำนวยการกองการศึกษาดังกล่าว ดังนั้น จึงเห็นว่าศาลปกครองชั้นต้นได้รับข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับประเด็นครบถ้วน และคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นถูกต้องมิได้ คลาดเคลื่อนไปจากข้อเท็จจริง เมื่อเจ้าหน้าที่กองคลังแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าเอกสารที่ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งตามหนังสือกองการศึกษา ที่ สป ๕๒๒๐๕/- ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ไม่ครบถ้วน ผู้ฟ้องคดีจึงได้รวบรวมเอกสารใบสำคัญคู่จ่ายส่งใช้เงินยืมพร้อมเงินเหลือจ่าย จำนวน ๒,๐๐๐ บาท โดยส่งผ่านผู้อำนวยการกองการศึกษาอีกครั้ง ซึ่งได้แก้ไขเอกสารฉบับ เดิมจากวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ มาเป็นวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แต่เจ้าหน้าที่ กองคลังไม่ได้ออกไปเสริจรับเงินจำนวน ๒,๐๐๐ บาท ให้ผู้ฟ้องคดีตามเอกสารข้อเท็จจริงที่ ศาลปกครองชั้นต้นได้พิจารณาวินิจฉัยเห็นชอบแล้ว การกล่าวอ้างพยานหลักฐานอื่น เพิ่มเติมขึ้นใหม่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบไม่เคยเห็นมาก่อน กรณีที่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้นำส่งใบสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้องภายใน ๓๐ วัน จึงไม่ทราบว่าการดำเนินโครงการแข่งขันกีฬา ได้ใช้จ่ายเงินไปจำนวนเท่าใดและความ เสียหายไม่เป็นตัวเงิน นั้น แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามยังไม่ทราบว่าเกิดความ เสียหายขึ้นหรือไม่ และถ้าเสียหาย เป็นจำนวนเงินเท่าใด แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้มีคำสั่ง และดำเนินการหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีทั้งๆ ที่ยังไม่เกิดความเสียหายโดยไม่ฟังคำทักท้วง ของนิติกร และปลัดเทศบาลที่เสนอความเห็นให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิดก่อนว่า เกิดความเสียหายหรือไม่ อย่างไร และหากเสียหาย ใครต้อง รับผิดชอบบ้าง เพราะการดำเนินการแข่งขันกีฬา ของเทศบาลต้องมีผู้รับผิดชอบหลายฝ่าย เช่น บุคคลตามโครงการ และผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น และทั้งๆ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามทราบ ดีว่าการดำเนินการแข่งขันกีฬา ดังกล่าวได้ดำเนินการไปสำเร็จตามโครงการแล้ว จึงเป็นไปได้ที่จะมีเงินเหลือคืนให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามหักได้เต็มจำนวนที่ยืมไป แต่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามยังได้กระทำความผิดต่อผู้ฟ้องคดี มีเจตนาให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความ เดือดร้อนเสียหายอย่างไม่เป็นธรรม และเมื่อศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้เงินทดแทนความเสียหายให้ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามยังได้อ้างว่า หากไม่เป็น

/ความผิดแล้ว...

ความผิดแล้ว เทศบาลจะจ่ายเงินที่หักไปแล้วคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงเห็นได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งสามไม่มีความเป็นธรรม และยังไม่มีความรับผิดชอบในการกระทำที่ผิดพลาดของตนเอง ที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงจากการถูกหักเงินเดือน เพราะไม่มีเงิน ใช้จ่ายประจำวันเป็นระยะเวลา ๑๑ เดือน กรณีนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยแล้วว่า การยืม เงินทศรองราชการที่ยืมเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการในกิจการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ยืมไม่อาจบังคับตามข้อ ๘๔ (๔) และข้อ ๘๖ ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าการที่ผู้ฟ้องคดี ส่งเอกสารใช้เงินยืมไม่ถูกต้องตามระเบียบ หรือกฎหมาย และทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ชอบที่จะดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิด เพื่อหาผู้รับผิดชอบและจำนวนเงินที่ต้องชดใช้ ตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ดำเนินการตามระเบียบดังกล่าว โดยได้มีคำสั่งหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้น ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้หักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี ตั้งแต่ เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ จนถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้กระทำละเมิด ต่อผู้ฟ้องคดีตั้งแต่เริ่มหักเงินเดือน เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมิได้ให้ความยินยอมในการหักเงินเดือน แต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้กระทำไปโดยไม่มีอำนาจ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ จนถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นระยะเวลา ๑๑ เดือน รวมเป็น เงิน ๑๔๑,๗๕๗ บาท

ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายตาม จำนวนเงินที่หักไว้ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ เดือนละ ๑๒,๘๘๗ บาท เป็นเงิน ๑๔๑,๗๕๗ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับจากวันฟ้องเป็นต้น ไปจนกว่าจะชำระแล้วเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

/คดีนี้...

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นคำแถลงลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ทำนองเดียวกับคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม โดยคู่กรณีไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา โดยได้รับฟังคำชี้แจง ด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี และตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมด ในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่ง สันทนาการ ๖ว กองการศึกษา สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตราเทศบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ โดยตั้งงบประมาณ รายจ่ายแผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ งานกีฬาและนันทนาการ โครงการ แข่งขันกีฬาโรงเรียน เยาวชน และหรือประชาชนในเขตเทศบาลเมืองลัดหลวง เป็นจำนวน ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท หลังจากนั้น กองการศึกษาโดยผู้อำนวยการกองการศึกษาได้เสนอ โครงการแข่งขันกีฬาโรงเรียน เยาวชน และหรือประชาชนในเขตเทศบาลเมืองลัดหลวง ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อนุมัติ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีบันทึก ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๖ ขออนุมัติยืมเงินงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว ระหว่างวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ เป็นเงิน ๑,๒๑๑,๒๘๕ บาท และได้ทำสัญญายืมเงินจากกองคลัง ตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๑๔๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ ซึ่งสัญญายืมเงินระบุว่า ผู้ฟ้องคดีจะปฏิบัติตามระเบียบฯ และจะนำไปสำคัญ คู่จ่ายที่ถูกต้อง พร้อมทั้งเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) ส่งใช้ภายในกำหนดตามระเบียบฯ ถ้าไม่ส่งใช้เงินยืมตามกำหนด ยินยอมให้หักเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ หรือเงินอื่นใดที่มีสิทธิได้รับจากหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ชดใช้จำนวนเงิน ที่ยืมไปจนครบถ้วนทันที โดยกองคลังได้ทำฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย ประเภท ยืมเงินงบประมาณ ฎีกาที่ ๓๑๐๒/๒๕๕๖ เบิกจ่ายเงินให้ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ เป็นเงิน ๑,๒๑๑,๒๘๕ บาท ต่อมา เจ้าหน้าที่การเงินของกองคลังได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๒/๘๔๘ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๖ เร่งรัดให้ทุกกอง/งาน ส่งใช้เงินยืมภายใน วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ เมื่อครบกำหนดเวลาแล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่ส่งใช้เงินยืมตามสัญญายืมเงิน เลขที่ ๑๔๗/๒๕๕๖ เจ้าหน้าที่การเงินของกองคลังจึงมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๒/๘๘๐ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้งานนิติการดำเนินการกับผู้ฟ้องคดีตามระเบียบ

/กระทรวงมหาดไทย...

กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๔ (๒) และผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงานได้สั่งการให้นิติกรดำเนินการเรื่องดังกล่าว ต่อมา เจ้าหน้าที่การเงินของกองคลังได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๒/๘๔๓ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอทราบผลการดำเนินการของนิติกร เนื่องจากผู้ฟ้องคดียังไม่ส่งใช้เงินยืม ซึ่งในเวลาดังกล่าวนิติกรได้ประสานขอข้อมูลการจัดทำโครงการดังกล่าวจากผู้อำนวยการกองการศึกษา ผู้อำนวยการกองการศึกษาจึงได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๕/๘๗๙ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ แจ้งนิติกรว่า โครงการแข่งขันกีฬาโรงเรียน เยาวชน และหรือประชาชน ไม่ถูกต้องครบถ้วน คือ ตารางการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภทไม่มี การแข่งขันกีฬาแต่ละประเภทไม่ระบุจำนวนวัน แต่เบิกค่าธรรมเนียมการตัดสินเท่ากับวันที่จัดการแข่งขัน จำนวน ๑๓ วัน ไม่ตรงกับความจริง และการจัดซื้อชุดให้กับนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไม่สามารถจัดซื้อแจกให้ได้ โดยหนังสือฉบับดังกล่าวได้เสนอถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้สั่งการไว้ในบันทึกฉบับดังกล่าวว่า เมื่อผู้ยืมไม่ยอมทำเรื่องส่งใช้เงินยืมก็ต้องหักเงินตามระเบียบฯ การยืมเงิน ข้อ ๘๔ (๒), (๔) ต่อมา งานนิติกรได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๖/๗๐๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด เพื่อหาผู้รับผิดชอบขอชดใช้เงินยืมตามโครงการดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้บันทึกในหนังสือฉบับดังกล่าวว่า นิติกรและปลัดเทศบาลเสนอความเห็นที่ไม่เป็นไปตามระเบียบฯ ข้อ ๘๔ (๒) (๔) หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๖/๗๖๕ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า จะต้องถูกหักเงินเดือนส่งใช้หนี้เงินยืมเป็นเงินจำนวน ๑,๒๑๑,๒๘๕ บาท ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๖ เป็นต้นไป โดยนิติกรได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ยอมลงนามรับทราบในหนังสือฉบับดังกล่าว นิติกรจึงให้นายวัชรพงษ์ สมชาติ และนางสาวปวีณา ศรีสมบูรณ์ พนักงานจ้างทั่วไป ลงชื่อเป็นพยาน และถ่ายภาพปิดบันทึกไว้ที่โต๊ะปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีพร้อมส่งหนังสือดังกล่าวทางไปรษณีย์ด่วนพิเศษ ตามที่อยู่ของผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ส่งหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๕/๑๑๒๖ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ขออนุมัติส่งใช้เงินยืมเงินงบประมาณ พร้อมกับฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ผู้เบิก ๘๔/๒๕๕๖ ให้เจ้าหน้าที่การเงินของกองคลัง ในเวลาเดียวกัน นิติกรได้แจ้งจำนวนเงินและระยะเวลาการหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีให้กองคลัง

/ดำเนินการ...

ดำเนินการตามหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๖/๔๔๙ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ซึ่งเจ้าหน้าที่การเงินได้แจ้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้นำฎีกาส่งใช้เงินตามสัญญามาส่ง และอยู่ระหว่างตรวจสอบรายละเอียด หากไม่ถูกต้อง จะได้ดำเนินการหักเงินส่งใช้ต่อไป ต่อมาเจ้าหน้าที่การเงินได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๒/๑๑๖๑ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ รายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ไม่สามารถตรวจสอบการส่งใช้เงินยืมของผู้ฟ้องคดีได้ เนื่องจากไม่ได้แนบกำหนดการหรือสูจิบัตรที่ใช้ในการแข่งขันมาด้วย และได้ส่งฎีกาให้ผู้ฟ้องคดีรับคืนไป หลังจากนั้น กองคลังได้หักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีตามยอดเงินที่นิติกรแจ้งเป็นจำนวนเงินเดือนละ ๑๒,๘๘๗ บาท ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นมา ผู้ฟ้องคดีได้นำฎีกาส่งใช้เงินยืมเลขที่ผู้เบิก ๘๔/๒๕๕๖ และบันทึกขออนุมัติส่งใช้เงินยืม ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ส่งให้งานการเงิน กองคลัง ซึ่งได้ตรวจสอบเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๗ และพบว่ารายการค่าใช้จ่ายไม่เป็นไปตามระเบียบหลักเกณฑ์ คือ การจัดซื้อเครื่องแต่งกาย ชุดกีฬา เป็นเงิน ๙๗,๕๐๐ บาท การเบิกจ่ายค่ากรรมการตัดสิน จำนวน ๒๐๖,๔๐๐ บาท และค่าครุภัณฑ์กีฬา คือ โต๊ะเทเบิลเทนนิส จำนวน ๒ ชุด เป็นเงิน ๑๖,๕๖๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓๒๐,๔๖๐ บาท จึงมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๒/๕๖๐ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีส่งเงินคืน นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ ๒๓๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓ และเบิกจ่ายค่าตอบแทนกรรมการตัดสินกีฬาที่เบิกจ่ายไม่ตรงตามข้อเท็จจริง ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ขอระงับการหักเงินส่งใช้หนี้เงินยืมดังกล่าวตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ แต่กองคลังยังคงหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีต่อไป ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการหักเงินส่งใช้หนี้เงินยืมดังกล่าว เป็นการใช้อำนาจและใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบตามกฎหมาย จึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งกำหนดมาตรการบรรเทาทุกข์ชั่วคราว โดยมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามระงับการหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา ต่อมาศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า ห้ามผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามหักเงินเดือนผู้ฟ้องคดีเพื่อส่งใช้คืนเงินยืมตามสัญญาเลขที่ ๑๔๗/๒๕๕๖ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คืนเงินจำนวน ๖๔,๔๓๕ บาท พร้อมจ่ายดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๔,๔๓๕ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป

/จนกว่าจะ...

จนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด และให้คำสั่งศาลที่กำหนดมาตรการบรรเทาทุกข์ชั่วคราวมีผลบังคับใช้ต่อไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีเพื่อชำระหนี้เงินยืมทศรองราชการตามบันทึกข้อความ ที่ สป ๕๒๒๐๖/๗๖๕ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ได้หรือไม่ หากไม่ได้ การหักเงินเดือนดังกล่าวเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจะต้องรับผิดชอบใช้เงินที่หักไปให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๔ กำหนดว่า การจ่ายเงินยืมจะจ่ายได้แต่เฉพาะที่ผู้ยืมได้ทำสัญญาการยืมเงินตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด และผู้บริหารท้องถิ่นได้อนุมัติให้จ่ายเงินยืมตามสัญญาการยืมแล้วเท่านั้น โดยจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้... (๒) ผู้ยืมได้ทำสัญญาการยืมเงินและรับรองว่าจะปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งที่ได้กำหนดไว้สำหรับเรื่องนั้น และจะนำใบสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้องรวมทั้งเงินเหลือจ่าย ส่งคืนตามที่กำหนดใน ข้อ ๘๖ ถ้าไม่ส่งตามกำหนด ก็จะต้องใช้เงินหรือยินยอมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหักเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ หรือเงินอื่นใดอันจะพึงได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชดใช้เงินยืมนั้น... (๔) กรณีครบกำหนดการส่งใช้เงินยืมแล้ว ผู้ยืมยังไม่ชดใช้เงินยืม ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งการให้ผู้ค้างชำระเงินยืมส่งใช้เงินยืมภายในกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร อย่างช้าไม่เกินสามสิบวัน ถ้าผู้ยืมขัดขืนหรือหลีกเลี่ยงไม่ยอมชดใช้เงินยืม ให้นำความใน (๒) มาใช้บังคับ แล้วรายงานให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบ ข้อ ๘๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เงินที่ยืมไป ให้ผู้ยืมส่งใบสำคัญและเงินที่เหลือจ่าย (ถ้ามี) ภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้ (๑) กรณีเดินทางไปประจำต่างสำนักงานหรือกรณีเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม ให้ส่งต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จ่ายเงินให้ยืม โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือธนาณัติ แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับจากวันที่ได้รับเงิน (๒) กรณีเดินทางไปราชการอื่น ให้ส่งต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ยืมภายในสิบห้าวัน นับจากวันกลับมาถึง (๓) การยืมเงินเพื่อปฏิบัติราชการนอกจากตาม (๑) หรือ (๒) ให้ส่งต่อ

/องค์กรปกครอง...

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ยืมภายในสามสิบวันนับจากวันที่ได้รับเงิน วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ยืมได้ส่งใบสำคัญคู่จ่ายหักล้างเงินยืมแล้วมีเหตุต้องทักท้วง ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ยืมแจ้งข้อทักท้วงให้ผู้ยืมทราบโดยด่วน แล้วให้ผู้ยืมปฏิบัติตามคำทักท้วง ภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ได้รับคำทักท้วง หากผู้ยืมมิได้ดำเนินการตามคำทักท้วงและมิได้ชี้แจงเหตุผลให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ยืมทราบ ก็ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามเงื่อนไขในสัญญาการยืมเงิน โดยถือว่าผู้นั้นยังมีได้ส่งใช้เงินยืม เท่าจำนวนที่ทักท้วงนั้น

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่ง สันทนาการ ๖ว กองการศึกษา สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตราเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ โดยตั้งงบประมาณรายจ่ายแผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ งานกีฬาและนันทนาการ โครงการแข่งขันกีฬาโรงเรียน เยาวชน และหรือประชาชนในเขตเทศบาลเมืองลัดหลวง เป็นจำนวน ๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท หลังจากนั้น กองการศึกษาโดยผู้อำนวยการกองการศึกษาได้เสนอโครงการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อนุมัติโครงการดังกล่าว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๖ ขออนุมัติยืมเงินงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว ระหว่างวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ เป็นเงิน ๑,๒๑๑,๒๘๕ บาท และได้ทำสัญญายืมเงินจากกองคลัง ตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๑๔๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ ซึ่งสัญญายืมเงินระบุว่า ผู้ฟ้องคดีจะปฏิบัติตามระเบียบฯ และจะนำไปสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้อง พร้อมทั้งเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) ส่งใช้ภายในกำหนดตามระเบียบฯ ถ้าไม่ส่งใช้เงินยืมตามกำหนด ยินยอมให้หักเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ หรือเงินอื่นใดที่มีสิทธิได้รับจากหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ชดใช้จำนวนเงินที่ยืมไปจนครบถ้วนทันที โดยกองคลังได้ทำฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย ประเภท ยืมเงินงบประมาณ ฎีกาที่ ๓๑๐๒/๒๕๕๖ เบิกจ่ายเงินให้ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ เป็นเงิน ๑,๒๑๑,๒๘๕ บาท ต่อมา เจ้าหน้าที่การเงินของกองคลังได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๒/๘๔๘ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๖ เร่งรัดให้ทุกกอง/งาน ส่งใช้เงินยืมภายในวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ เมื่อครบกำหนดเวลาแล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่ส่งใช้เงินยืมตามสัญญายืมเงินเลขที่ ๑๔๗/๒๕๕๖ เจ้าหน้าที่การเงินของกองคลังจึงมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๒/๘๘๐ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้งานนิติการดำเนินการกับผู้ฟ้องคดีตามระเบียบ

/กระทรวงมหาดไทย...

กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๔ (๒) และผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงานได้สั่งการให้นิติกรดำเนินการเรื่องดังกล่าว ต่อมา เจ้าหน้าที่การเงินของกองคลังได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๒/๘๔๓ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้อำนวยการกองคลัง เพื่อขอทราบผลการดำเนินการของนิติกร เนื่องจากผู้ฟ้องคดียังไม่ส่งใช้เงินยืมซึ่งในขณะเวลาดังกล่าว นิติกรได้ประสานขอข้อมูลการจัดทำโครงการดังกล่าวจากผู้อำนวยการกองการศึกษา ผู้อำนวยการกองการศึกษาจึงได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๕/๘๗๘ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ แจ้งนิติกรว่า โครงการแข่งขันกีฬาโรงเรียน เยาวชน และหรือประชาชน ไม่ถูกต้องครบถ้วน คือ ไม่มีตารางการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภท การแข่งขันกีฬาแต่ละประเภทไม่ระบุจำนวนวัน แต่เบิกค่ากรรมการตัดสินเท่ากับวันที่จัดการแข่งขันจำนวน ๑๓ วัน ไม่ตรงกับความจริง และการจัดซื้อชุดให้กับนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไม่สามารถจัดซื้อแจกให้ได้ โดยหนังสือฉบับดังกล่าวได้เสนอถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้สั่งการไว้ในหนังสือฉบับดังกล่าวว่า เมื่อผู้ยืมไม่ยอมทำเรื่องส่งใช้เงินยืมก็ต้องหักเงินตามระเบียบฯ การยืมเงินข้อ ๘๔ (๒), (๔) ต่อมา งานนิติกรได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๖/๗๐๘ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ เสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดเพื่อหาผู้รับผิดชอบชดใช้เงินยืมตามโครงการดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้บันทึกในหนังสือฉบับดังกล่าวว่า นิติกรและปลัดเทศบาลเสนอความเห็นที่ไม่เป็นไปตามระเบียบฯ ข้อ ๘๔ (๒) (๔) หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๖/๗๖๕ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า จะต้องถูกหักเงินเดือนส่งใช้หนี้เงินยืม เป็นเงินจำนวน ๑,๒๑๑,๒๘๕ บาท ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๖ เป็นต้นไป โดยนิติกรได้แจ้งหนังสือฉบับดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ยอมลงนามรับทราบในหนังสือฉบับดังกล่าว นิติกรจึงให้นายวัชรพงษ์ สมชาติ และนางสาวปวีณา ศรีสมบุรณ์ พนักงานจ้างทั่วไป ลงชื่อเป็นพยานและถ่ายภาพปิดบันทึกไว้ที่โต๊ะปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี พร้อมส่งหนังสือดังกล่าวทางไปรษณีย์ด่วนพิเศษ ตามที่อยู่ของผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ส่งหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๕/๑๑๒๖ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ขออนุมัติส่งใช้เงินยืมเงินงบประมาณ พร้อมกับฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ผู้เบิก ๘๔/๒๕๕๖ ให้เจ้าหน้าที่การเงินของกองคลัง ในช่วงเวลาเดียวกัน นิติกรได้แจ้งจำนวนเงินและระยะเวลา

/การหักเงินเดือน...

การหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีให้กองคลังดำเนินการตามหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๖/๘๔๙ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ซึ่งเจ้าหน้าที่การเงินได้แจ้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ผู้ฟ้องคดี ได้นำฎีกาส่งใช้เงินตามสัญญามาส่งและอยู่ระหว่างตรวจสอบรายละเอียด หากไม่ถูกต้อง จะได้ดำเนินการหักเงินส่งใช้ต่อไป ต่อมา เจ้าหน้าที่การเงินได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๖/๑๑๖๑ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ รายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ไม่สามารถตรวจสอบการส่ง ใช้เงินยืมของผู้ฟ้องคดีได้ เนื่องจากไม่ได้แนบกำหนดการหรือสูจิบัตรที่ใช้ในการแข่งขันมาด้วย และได้ส่งฎีกาให้ผู้ฟ้องคดีรับคืนไป หลังจากนั้น กองคลังได้หักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีตาม ยอดเงินที่นิติกรแจ้งเป็นจำนวนเงินเดือนละ ๑๒,๘๘๗ บาท ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ จนถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นระยะเวลา ๑๑ เดือน รวมเป็นเงิน ๑๔๑,๗๕๗ บาท ตามข้อเท็จจริงข้างต้น จะเห็นได้ว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญายืมเงินเลขที่ ๑๔๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ ขอยืมเงินจำนวน ๑,๒๑๑,๒๘๕ บาท จากกองคลังเทศบาล เมืองลัดหลวง นั้น ในสัญญายืมดังกล่าวมีข้อความดังนี้ “ข้าพเจ้าสัญญาว่าจะปฏิบัติตาม ระเบียบของทางหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นทุกประการ และจะนำไปสำคัญ คู่จ่ายที่ถูกต้องพร้อมทั้งเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) ส่งใช้ภายในกำหนดตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเงินยืมนี้ ถ้าข้าพเจ้าไม่ส่ง ตามกำหนด ข้าพเจ้ายินยอมให้หักเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ หรือเงินอื่น ใดที่ข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับจากหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นชดใช้จำนวนเงินที่ยืมไป จนครบถ้วนทันที” อยู่เหนือลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีอันเป็นการกระทำที่ถูกต้องตามข้อ ๘๔ (๒) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะ เป็นผู้บริหารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ลงนามอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดียืมเงินได้ เมื่อกองคลังได้ เบิกจ่ายเงินให้ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ และเงินที่ผู้ฟ้องคดียืมไป ผู้ฟ้องคดี นำไปใช้จ่ายในโครงการแข่งขันกีฬาโรงเรียนเยาวชน และหรือประชาชน ประจำปี ๒๕๕๖ จึงเป็นการยืมเงินเพื่อใช้ปฏิบัติราชการตามข้อ ๘๖ (๓) ของระเบียบดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมี หน้าที่ที่จะต้องส่งใบสำคัญและเงินที่เหลือจ่าย (ถ้ามี) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ให้ยืมภายใน กำหนดเวลาสามสิบวันนับจากวันที่ได้รับเงิน เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับเงินไปเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ที่จะต้องส่งใบสำคัญและเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) ภายในวันที่ ๘

/กันยายน ๒๕๕๖...

กันยายน ๒๕๕๖ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อครบกำหนดส่งใบสำคัญและเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) คือวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีไม่ส่งใบสำคัญและเงินที่เหลือจ่าย (ถ้ามี) คืน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หลังจากนั้น เจ้าหน้าที่การเงินของกองคลังได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๒/๘๔๘ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๖ เร่งรัดให้ทุกกอง/งาน รวมทั้งผู้ฟ้องคดี ส่งใช้เงินยืมภายใน วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ แต่เมื่อครบกำหนดเวลาแล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่ส่งใบสำคัญและเงินที่เหลือจ่าย (ถ้ามี) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้บริหารผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๖/๗๖๕ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แจ้งหักเงินเดือนผู้ฟ้องคดีส่งใช้หนี้เงินที่ยืม ไปตามข้อ ๘๔ (๔) ของระเบียบดังกล่าว เป็นเงินจำนวน ๑,๒๑๑,๒๘๕ บาท ตามที่ผู้ฟ้องคดี ทำสัญญายืมไปได้ โดยสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เริ่มหักเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ตั้งแต่วันที่ ธันวาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นมา การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเงินยืมจำนวน ๑,๒๑๑,๒๘๕ บาท ที่ผู้ฟ้องคดีทำสัญญายืมไปใช้ในโครงการแข่งขันกีฬาโรงเรียน ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้สั่งการทำหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๒/๕๖๐ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีส่งใช้เงินคืน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เฉพาะตามรายการค่าใช้จ่ายที่ไม่เป็นไปตามระเบียบหลักเกณฑ์ คือ การจัดซื้อเครื่องแต่งกายชุดกีฬา เป็นเงิน ๘๗,๕๐๐ บาท การเบิกจ่ายค่ากรรมการตัดสิน จำนวน ๒๐๖,๔๐๐ บาท และค่าครุภัณฑ์กีฬา คือ โต๊ะเทเบิลเทนนิส จำนวน ๒ ชุด เป็นเงิน ๑๖,๕๖๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓๒๐,๔๖๐ บาท เท่านั้น ซึ่งการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้สั่งการ ทำหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีส่งใช้เงินคืนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวข้างต้น ถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้กระทำไปในฐานะผู้บริหารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ให้ยืมได้ มีเหตุต้องหักท้วงตามข้อ ๘๖วรรคสอง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือข้อทักท้วงดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดีมิได้ชี้แจงเหตุผลให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบว่าเหตุใดผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่อาจส่งใช้เงินยืมตามรายการค่าใช้จ่ายที่ไม่เป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์ได้ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้เงินยืมตามจำนวนที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีข้อทักท้วงเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๓๒๐,๔๖๐ บาท ดังนั้น การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีเพื่อชำระหนี้เงินยืม

/ต.ร.ร.ราชการ...

ทศรองราชการตามรายการค่าใช้จ่ายที่ไม่เป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์ ตามหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๖/๗๖๕ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นมา จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยข้อ ๘๔ (๒) ของระเบียบดังกล่าวแล้ว ซึ่งระเบียบดังกล่าว มิได้กำหนดว่าการหักเงินเดือนจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ฟ้องคดีก่อน ดังนั้น การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หักเงินเดือนผู้ฟ้องคดีเพื่อชำระหนี้ยืมทศรอง ราชการข้างต้น ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ เดือนละ ๑๒,๘๘๗ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๖๔,๔๓๕ บาท จึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิที่จะหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดีได้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจึงไม่ต้อง ชดใช้เงินที่ได้หักไปตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ เดือนละ ๑๒,๘๘๗ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๗๗,๓๒๒ บาท คืนให้แก่ผู้ฟ้องคดี อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ไม่อาจรับฟังได้ ส่วนอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามรับฟังได้

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๒๐๕/๕๕๐ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ขอร้องรับการหักเงินส่งใช้หนี้เงินยืมดังกล่าวตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ นั้น เมื่อ เนื้อความในหนังสือฉบับดังกล่าวมีเนื้อความว่า “บัดนี้ ข้าพเจ้าได้ส่งฎีกาใช้เงินยืม ตามสัญญาที่ ๑๔๗/๒๕๕๖ เรียบร้อยแล้ว และกองคลังได้ตรวจเอกสารการส่งใช้เงินยืม ดังกล่าวแล้ว สำหรับงานนิติกร กองวิชาการและแผนงาน ไม่เคยสอบถามรายละเอียดเรื่อง ภาระหนี้สินและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของข้าพเจ้านายยุทธวีร์ จรุงศรี (ผู้ฟ้องคดี) ว่ามีอยู่หรือไม่ และจากการหักเงินเดือนข้าพเจ้าตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นมา ทำให้ข้าพเจ้าได้รับ ความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก ซึ่งข้าพเจ้ามีภาระค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน มีรายการ ดังนี้...” ตามเนื้อความดังกล่าวไม่ปรากฏข้อชี้แจงเหตุผลว่า เหตุใดผู้ฟ้องคดียังไม่ได้ส่งใช้เงินยืมคืน และไม่ได้โต้แย้งข้อหักทวงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด คงมีแต่เพียงเนื้อความที่แจ้งต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนจากการถูกหักเงินเดือนเท่านั้น หนังสือ ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงมิใช่หนังสือชี้แจงเหตุผล และข้อโต้แย้งข้อหักทวงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือที่ สป ๕๒๒๐๒/๕๖๐ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แต่อย่างใด ข้ออ้างของ ผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้ไม่อาจรับฟังได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาห้ามผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามหักเงินเดือนผู้ฟ้องคดี เพื่อส่งใช้คืนเงินยืมตามสัญญาเลขที่ ๑๔๗/๒๕๕๖ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คืนเงินจำนวน ๖๔,๔๓๕ บาท พร้อมจ่ายดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๔,๔๓๕ บาท

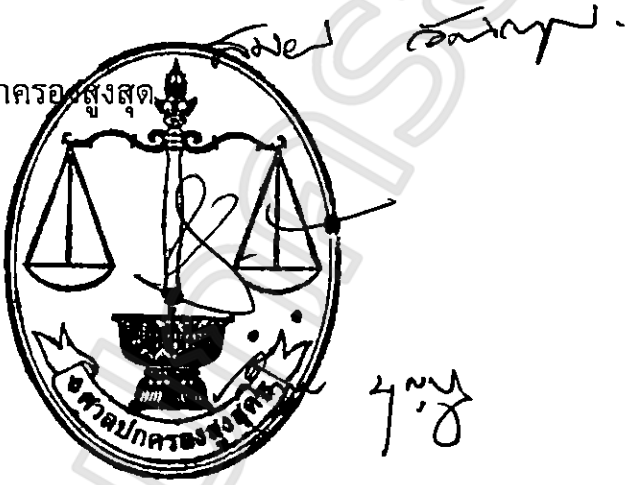
/นับถัดจาก...

นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด และให้คำสั่งศาลที่กำหนดมาตรการบรรเทาทุกข์ชั่วคราว มีผลบังคับใช้ต่อไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในศาลปกครองสูงสุดทั้งหมดให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม

นายอำพน เจริญชีวินทร์ ตุลาการเจ้าของสำนวน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายฤทัย หงส์สิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายโสภณ บุญกุล
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางสาวสิริภัทร โชควิเศษชัยสิทธิ์

